

№1
11.2023

Хвиля ідей

Outwaves

ПРИВІТ!

Перед тим як ви прочитаєте дебютний випуск нашої газети, ми, як редактори, хотіли б сказати пару слів.

Нам цікаво висловлювати свої думки, висвітлювати цікаві факти, розширювати свій світогляд, розповідати історії, ділитися цим з іншими.

Нас зацікавив процес створення цього проекту, подальший розвиток нас та наших майбутніх читачів.

Почнемо з того, що ми хотіли відродити традицію нашого факультету (Навчально-науковий інститут філософії та освітньої політики) - газета. Протягом її створення, ми стикнулися з цікавими челенджами: пошук якісної інформації, спілкування з різними людьми, вирішення неможливих, на перший погляд, завдань та цікавий досвід створення власного проекту з нуля.

Наша газета - це сукупність усіх аспектів культури, те, що дотично до неї та все, що нам цікаво.

Якщо у вас є запитання, коментарі або конструктивна критика нашої роботи, то ми залюбки чекаємо на ваш фітбек(тг:@ххуwaj)

Чуріна Дар'я (головний редактор),
Марченко Вероніка (редактор), 1 курс,
Культурологія.

*Незабаром друкована
версія*

ПЛЕЙЛІСТ ДЛЯ ВАШОГО НАСТРОЮ:

на осінню тематику

ФІЛЬМ «ДІВЧИНА З ПЕРЛОВОЮ СЕРЕЖКОЮ» І ЧОМУ ІСТОРИЧНИЙ РОМАН ТРЕЙСІ ШЕВАЛЬЄ ЦЕ ВСЬОГО-НА-ВСЬОГО ВИГАДКА?

Почнемо з того що картина Яна Вермеєра «Дівчина з перловою сережкою» - це найпопулярніша робота цього митця і взагалі досить загадкова картина. Нам не відомо чи позував Яну хтось, насправді, чи ні. Більшість картин Вермеєра показують персонажів в їх типових обставинах, де зрозуміло чим вони займаються, і хто вони є, на відміну від загадкової дівчини з сережкою. В інтернеті можна дізнатись, що в Голландії 16-17 ст стає популярним такий портретний жанр як «тронье» - це умовне портретне зображення історичної чи вигаданої особи. Тому ми можемо зробити висновок, що немає 100% підтвердження чи роман Трейсі Ше-

вальє, а згодом і екранізація Пітера Уєббера, один із варіантів створення цієї картини чи правда.

Певна загадковість розкривається ще в тому, що по дівчині не зрозуміло, чи вона до нас розвертається і хоче щось сказати, чи вже сказала і чекає від нас відповіді. Також є теорії, що насправді цієї «перлової сережки» не існувало, оскільки Вермеєр фінансово не міг собі таке дозволити, підозрюють, що цю сережку заміняло звичайне скло або недорога біжутерія.

РОЗГЛЯНЕМО ФІЛЬМ З ТЕХНІЧНОЇ СТОРОНИ.

«Дівчина з перловою сережкою» Пітера Уєббера має дуже цікавий акторський склад:

Скарлетт Йогансон (Гріт), Колін Ферт (Йоганес Вермеєр), Кіліан Мерфі (Пітер), Том Вілкінсон (Пітер Ван Рейвен) та з номінацією «Золотий глобус» 2004 року за найкращу жіночу роль (Скарлетт Йогансон).

Сюжет розвертається в Нідерландах 16 ст. Юна 16-річна дівчина Гріт через скрутне становище своєї родини наймається служницею до родини художника Яна Вермеєра. Так і починається розвиток сюжету і «розкриття таємниці написання картини». Конфліктом цього фільму стає те, що Пітер Ван Рейвен (постійний замовник картин Вермеєра) захотів бачити на полотнах саме Гріт. У більшості персонажів виникали питання: як

Ян Вермеєр може намалювати звичайну служницю. І поява сюжетної лінії Вермеєра і Гріт та їх взаємовідносин ревності дружини та дочки художника, особливо після того, як він представив свою вже зроблену картину «Дівчина з перловою сережкою», хоч Вермеєр і не планував, що дружина її побачить.

*Кому буде цікаво подивитись цей фільм:
-Тим, хто цікавиться історичними фільмами/художниками/мистецтвом
-Тим, хто хоча б раз чув про картину «Дівчина з перловою сережкою»*

Автор статті: Чуріна Дар'я

РОМАНТИКИ, ЩО ВИБОРОЛИ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ: ДО РІЧНИЦІ РЕВОЛЮЦІЇ НА ГРАНІТІ.

DISCLAIMER

В даній статті ми не намагатимось переказати повну хронологію подій Революції на граніті з достеменними фактами. Ми лише поверхово заглянемо крізь сторінки історії та напишемо про символічні моменти, що зачепили в цій оповідці про романтиків студентів, які не сподіваючись змінити систему, змінили більше ніж систему - свідомість.

В жовтні 1990 року на Жовтневій площі (сьогоднішньому Майдані Незалежності) розпочалася безстрокова акція політичного голодування

студентів України.

ПЕРЕДУМОВИ:

У 1985 році до влади в СРСР прийшов Михайло Горбачов і почав упроваджувати реформи, які призвели до того, що комуністична верхівка почала більш лояльно й терпимо ставитися до своїх ідеологічних супротивників, тому колишні дисиденти й національно свідомою молоддю активізувалися й змогли відкрито проводити свою діяльність.

Організаторами акції виступили Українська студентська спілка, очолювана Олесем Донієм, та Студентське братство Львова, головою якого був Маркіян Іващишин. Крім того, серед ко-

ординаторів акції були Олег Тягнибок і В'ячеслав Кириленко. Студентство зі сходу України представляв Олег Барков.

Уперше ідея акції з'явилася ще влітку 1990-го на святкуванні 500-річчя Запорозької Січі. Форму ж протесту запозичили в болгарських студентів, які в червні того ж року оголошували голодування.

Підготовка відбулася в умовах суворої конспірації. Львів'яни, які 2 жовтня прибували до столиці, збиралися невеликими групами й купували не більше п'яти квитків за раз, аби не викликати підозри. Кожен з них мав чіткий маршрут від вокзалу до центру Києва.

ПОЛІТИЧНІ ВИМОГИ ПРОТЕСТУВАЛЬНИКІВ БУЛИ ТАКИМИ:

1) дострокове припинення повноваження Верховної ради Укра-

їни та призначення нових виборів на багатопартійній основі восени 1991 року;
2) відставка голови Ради міністрів України Віталія Мосола;
3) прийняття закону про націоналізацію майна КПУ та ЛКСМУ;
4) недопущення підписання нового Союзного договору;
5) повернення в Україну солдатів, які проходять строкову службу за межами держави, і забезпечення проходження служби на території республіки юнакам подальших призовів.
Вони були певні, що

їх арештують.

2 жовтня почалися масові рухи студентів з Києва, а також з інших міст, що заздалегіть приїхали на потягах, та «як миші» з усіх магазинів та під'їздів Києва почали виходити з плакатами та закликами.

Багато учасників до кінця не знали, де буде проводитися акція, першочерговим місцем був Маріїнський парк. Проте коли деякі вже після початку акції думали таки розташуватися в парку, по приході зрозуміли, що «там ментів (міліціонерів)

більше ніж дерев».

Близько восьмої вечора між плитами на Майдані почали встановлювати кілки для наметового містечка. Міліція не вдалася до розгону, намети вистояли. Другого дня голодували вже 120 СТУДЕНТІВ.

« Ми не могли наголошувати в той момент про незалежну українську державу, але ми повинні виступати проти нового союзного договору. »

За словами В'ячеслава Кириленка « Вони (влада) у перші дні програли завдяки нашій рішучості і завдяки тому, що займалися у перші дні цим люди перевірені».

Насправді ж, мітингуючі були впевнені, що перших заарештують, а тому в перших загонах були лише психічно міцні хлопці.

«За перші дні табір розрісся настільки, що починати криваву бійню вони вже не

могли.»

Я вважаю, що ця акція була унікальним явищем також завдяки своїй організації та послідовності. Був чіткий план та стратегія, і це дало результати.

Попри трьох лідерів: Олесь Донія, Маркіяна Іващинуна та Олега Баркова, були створені також спеціальні загони, що відповідали за окремі види діяльності.

Були організаційний відділ (Вячеслав Кириленко, Ігор Коцюруба), відділ преси (Сергій Бащук та Олег Кузан), медичної служби (Тарас Семущак). Для кожного був свій намет, все було обгороджене мотузками. По периметру чергували охоронці, керівником охорони табору був Андріан Кліщ, який також відповідав за спілкування з міліцією.

Охоронники носили чорні повязки на голові, а голодуючі - білі. Кожен учасник ак-

ції реєструвався та мав перепустку. Через гучномовці оголошувався відбій та підйом. Кияни безперервно носили окріп, теплі речі та розкладки.

Це був унікальний момент такої величної згуртованості саме народу, адже міщани захищали студентів:

На п'ятий день голодування в палаці «Україна» проводилися урочисті збори учасників ДСВ.

Після зустрічі мав відбутися марш ветеранів на Хрещатику, буквально розтопчуючи студентів, змітаючи наметове містечко і покладання квіти до пам'ятника Жовтневої революції.

Але звудусіль виходили кияни, які не брали участі в голодуванні, працювали, але почувши, що студентів затопчуть вийшли, і стали непробивним живим щитом між студентами та Хрещатиком:

«Коли ми почули, що хочуть потоптатися по студентах, ми прийшли вас захистити. Ви там сидіть, ви голодуєте - це ваше, а ми - не пропустимо.» - зі слів Андрія Салюка.

Народні рухи змушували думати, і навіть кілька десятків оперативників стали на захист студентів.

У підсумку лише дві бабусі обійшли містечко і поклали квіти до підніжжя пам'ятника. За словами Романа Іваничука, «саме тоді відбувся крах комуністичної партії».

Тиск під час акції був не з боку компартії або КДБ, а з боку Народної Ради і Народного Руху.

«Ми навіть з ними не сперечалися, який сенс сперечатися з тими, кого ми не будемо слухати і не будемо виконувати? Ми їх послушали і попросилися.»

На Майдан приходило багато відомих артистів та діячів, зокрема Олесь Гончар,

Ліна Костенко, і перший опісля опублікував в газеті заяву про виходу з партії. Було організовану велику медичну допомогу, адже пропаганда діяла - влада казала, що студенти вночі сидять та американську тушонку їдять. Заперечувати це можна було лише фактами - аналіз крові. Керівники студентської медичної служби реєстрували та записували данні аналізів для доказів голодування. Кожен день проводився медогляд, адже студенти пили та їли лише теплу воду, що могло спричинити багато хвороб. І хоча багато хто перестав голодувати, бо були не готові, інші продовжували.

«Якщо хтось не помер на Майдані, якщо не поїдуть швидкі - ми могли місяць там сидіти» - багато людей були готові померти заради прогресу, готові на самоспалення. На восьмий день відбувся «круглий стіл»

за участі комуністичної влади та студентських лідерів. Цікавим є те, що Леонід Кравчук, на той момент голова Верховної Ради, на цій зустрічі закликав забрати дівчат з Майдану, адже це майбутні матері, що мають народжувати дітей.

«Це була молодість, це була Ідея»- Людмила Гридковець, що голодувала 10 днів. До речі дівчатам забороняли голодувати, але знаходитись на акції можна було. По суті ті, хто голодував - були порушниками.

На другому тижні акції до студентів приєднались група депутатів, які в останні дні зрозуміли, що у Верховній Раді нема чого робити.

На 11 день голодування студенти задля руху справи почали блокувати транспортні шляхи Києва. Це відразу привернуло увагу усієї столиці. Також утворювали-

ся похідні групи, що ходили по університетах Києва, заходили в аудиторії та з гучномовцем закликали приєднуватися до голодуючих. Інші загони приїзжали до українських міст та організовували марши по вулицях.

При наявних трьох з половиною мільйонів комуністів в країні, десятки мільйонів людей задіяних в систему, півтора мільйонів збройних сил, ядерна зброя... і молодь все одно пішла на радикальні кроки.

15 жовтня відбувся величезний похід до Верховної ради. Навчання було припинено, усі студенти вийшли «йти». Потік був настільки великий, що коли перші вже доходили до Верховної Ради, останні ще не вийшли за межі Майдану. Голодуючі прорвалися на площу Верховної Ради крізь величезну кількість міліціонерів

та силовиків, сіли та взялися за руки згідно з оголошеною інструкцією.

Верховна рада не припинила засідання після подій перед будівлею, проте після захоплення студентами червоного корпусу університета Шевченка дала годину мовлення на телебаченні, чого вимагали студенти, аби на всю країну вільно пояснити ситуацію зі свого боку.

16 жовтня було створене друге наметове містечко перед Верховною Радою.

На наступний, були готові страйкувати школи, заводи та підприємства.

17 жовтня Верховна Рада проголосувала за постанову «Розгляд вимог студентів».

За словами Леоніда Кравчука: «Це були спроби тлумачення людям нові ідеї виходу з Радянського Союзу, тому що до цього ці питання навіть не ставилися. Проте тоді

вони ще не були готові, можливо в *1991*...якщо бути відвертими, українське суспільство і зараз не зовсім готове до створення сучасної демократичної держави без корупції...».

Найважливішою вимогою студентів було перевибори до Верховної Ради - це сталося тільки в *1994* році, відставка прем'єра Віталія Масола натомість відбулася одразу. Також був прийнятий Закон про проходження строкової військової служби українцями тільки на території республіки.

Ще одна вимога студентів — непідписання союзного договору — також була виконана.

Проте не дивлячись на реальні здійснення вимог, самі учасники революції не вважають її успішною на сто відсотків.

До речі, незважаючи на обіцянку влади не притягувати до кримінальної відповідальності учасників протестів, було відкрито справи, зокрема на Олесья До-

нія, якого кинули до Лук'янівського СІЗО, але звільнили згодом під тиском громадкості.

І все ж таки я вважаю, що попри сумнівні результати революції по фактам, вона мала набагато більшу значущість в плані національно-духовному.

«Революція без суттєвих змін в уряді не може вважатися перемогою». Але це був одним із важливих етапів становлення української національної свідомості, зрушення в закоріненому радянському суспільстві. Люди буквально побачили, що можна чогось досягти, щось змінити своїми силами. Це була перша ненасильницька акція студентів, що домоглися відставки голови уряду. Для тодішньої Європи це була також небачена подія, схожі були лише студентські

протести у Франції 1968 року. Загалом за 16 днів акції голодувало 450 осіб. Отож, ми закликаємо більше цікавитися історією, а тим паче тією, що звершувалася якихось 33 роки тому. Можливо навіть серед ваших знайомих є учасники голодування. Проте для нас, студентів, це має означати одне - немає нічого неможливого,

особливо в уяві молоді, студентів, адже саме вони захоплювали міста та здійснювали революції. І якщо хтось зі старшого покоління скаже, що це була сліпа, романтична студентська віра у зміни, що легко могла зламатися об реальність, такий собі «підлітковий максималізм» - факти залишаються фактами: там де є Ідея, та віра в неї - є рух.

(інформація взята з інтернету, а також «суспільне новини». Для більшого ознайомлення радимо переглянути фільм «Революція на граніті» Радіо свобода.)

«Це єдина акція, коли молодь придумала, молодь керувала, молодь сама довела до кінця.»

Автор статті: Марченко Вероніка

ДОБІРКА ГАЛЕРЕЙ І ВИСТАВОК

Відкриття виставки Сергія Савченка «Ні в якому разі не зупиняйтеся надовго»

28 жовтня з 17.00 в галереї Триптих Арт відбудеться відкриття виставки Сергія Савченка «Ні в якому разі не зупиняйтеся надовго». Світ безперервно змінює правила, маючи на те, начебто, вагомі причини. Людство рефлектує і відповідає взаємністю, щомиті виявляючи оновлені якості. Може здаватися, що ми знаходимося у множинності повторів, але бути певним не можна. Тож, ні в якому разі не зупиняйтеся надовго.

ДЕ: ВУЛ. ДЕСЯТИННА, 13.

ДО: 17 ЛИСТОПАДА

ВХІД ВІЛЬНИЙ

Відкриття виставки Андрія Чебикіна «Коло Овідія»

26 жовтня о 18.00 в галереї «АВС-арт» стартує персональна виставка знаного українського художника Андрія Чебикіна, яка презентує його оригінальну графіку останніх років, зокрема ілюстрації до творів Овідія. У рамках виставки – нікальне видання – «Любощі» Овідія (Львів: Априорі, 2021. – 288 с.), перекладене Андрієм Содоморою з ілюстраціями графіка Андрія Чебикіна. Шляхетна естетика жіночих ню митця консонуює з естетичними ідеалами поета.

ДЕ: ВУЛ. ГЛИБОЧИЦЬКА, 32-В, 3-Й ПОВЕРХ.

ДО: 17 ЛИСТОПАДА

ВХІД ВІЛЬНИЙ

Відкриття виставки Ельміри Шемседінової «Напружений горизонт. Туга за Кримом»

10 листопада о 18:00 в Кримському домі відбудеться відкриття персонального виставкового проекту української сучасної художниці Ельміри Шемседінової «Напружений горизонт. Туга за Кримом». Проект української сучасної художниці Ельміри Шемседінової є особистою реакцією на окупацію Криму та складні події, які розгортаються на території України. Ельміра використовує морські пейзажі, як символи своїх спогадів, а також як засіб виразити свою реакцію на нинішні події.

ДЕ: ВУЛ. МИХАЙЛА ОМЕЛЯНОВИЧА-ПАВЛЕНКА, 9

ДО: 10 ГРУДНЯ

ВХІД ВІЛЬНИЙ

ЦЕ
Е
R
Y

*Сьогоднішню трішки
печальну, трішки
радісну осінню
погоду наша команда
доповнить своїми
роздумами та міні-
відгуком на відому не
тільки в американській
культурі, а й в усьому
світі книгу «Ловець у
житті» або «Над прірвою
у житті» Джерома Девіда
Селінджера.*

«ЧЕРВОНА МИСЛИВСЬКА ШАПКА»

Ця книга завжди викликала багато суперечок у суспільстві, що не припиняються і зараз. Вона була в списку заборонених та обов'язково рекомендованих в шкільній програмі. Її називав особливою для себе Марк Чепмен - вбивця Джона Леннона, та навіть мав її при собі під час арешту. То що ж в цій невеликій за обсягом роботі такого, що викликає стільки уваги до неї?

Історія охоплює три дні з життя 16-річного хлопця Голдіна Колфілда - на перший погляд дуже нещасливої та злої на світ «великої дитини». Я не дарама пишу злої та нещасливої, адже

герою не подобається геть усе. Абсолютно все він ставить під сумнів, аналізує і доходить висновку, що це щось з «дорослого світу» не має сенсу, а отже бісить його. І насправді це невдоволення викликало відразу від Голдіна, принаймі в мене. Проте для підлітків 60-тих років минулого століття він був кумиром. Ба більше, сама назва книги та ім'я головного героя стали кодовими для багатьох молодих бунтарів від бітників та хіппі, до сучасних представників радикальних молодіжних рухів. Чому?

Олеся Тарнавська з інтернет порталу «Друг Читача» пише:

«У шестдесятих Америка остаточно усвідомила, що не розуміє своїх дітей. У країні – економічне піднесення, після Ве-

ликої депресії батьки дякують Богові за сите стабільне життя. А дітям уже не досить матеріальної забезпеченості й боротьби за посади у великих корпораціях. Вони чимось незадоволені, чогось шукають...».

А й справді, після Другої світової війни пріоритети в людей змінювалися, радість викликав усього лише хліб на столі. До речі Селінджер також служив та приймав участь в боях; критики пишуть, що його творчість змінилася після війни, і тому природня відраза Голдена від цінностей дорослих, від їхньої манерності, фальшу та показності було наслідком рефлексії автора. Але ні, цю теорію відкидає той факт, що автор писав «Ловця у житі» 10 років, а опублікована вона була у 1951 році. Тому можливо рефлексував не сам автор, а легендарне покоління 60-х, 70-х років, які прагнули

докопатися, віднайти, дійти до Істини.

Цим і займається Голдін. Піддавшись пориву ненависті до школи Пенсі та усіх його там знайомих, він втікає до Нью-Йорку, де три дні самотійно виживає досить цікавим чином: наймає повію, ходить по барах та брешучи про свій вік, безмірно п'є алкоголь, викурює по три пачки сигарет на день та загалом не особливо переймається своїми базовими потребами людини. Він радше піддається імпульсам подзвонити комусь, зустрітися, поговорити, зрозуміти, що розмова не йде, (чи що від нього йдуть люди) та піти в Центральний парк, подивитися, чи залишаються на зиму там качки у пруді, коли лід замерзає...

Він - Голдін Колфілд - не поганий і не хороший. На мою думку він звичайний, трішки дивакуватий під-

літок, що шукає цю ж велику Істину. Багато негативної критики книги йде від моралістів, що стверджують її аморальність постійними лайками та чортиханням Колфілда. Проте вони не згадують, що ще одна річ яка була ненависна хлопцю - похабщина, написана на стінах школи та музею. Він навіть стріє її, аби діти не побачили.

Голдін мріє поїхати на іншу частину Америки, де його ніхто не знає, влаштуватися на роботу, а підзаробивши побудувати хижину в лісі і ніколи ні з ким не бачитись. Але потім робить виключення, що все ж таки хоче бачити свою молодшу сестру Фібі. Саме завдяки їх діалогам, я нарешті перейнялася гарним ставленням до хлопця. Адже в тому як, що і чому він каже своїй сестрі показує, що він насправі здатний на любов і радість. Він радить і по-

вчає дівчинку, хоча сам зробив би не краще, таким чином намагаючись вберегти її тендітну душу.

До речі, саме у розмові з Фібі Голдін показує свою небайдужу сторону, а також бачення місця в житті, в якому він ні на йоту не сумнівається. Тут сенс назви роману перегукується з Біблією, вказуючи на ловця людських душ. Адже на запитання сестри ким він хотів би стати, головний герой описує себе ловцем, що стоїть на краю скелі в полі жита, в якому чисті, невинні діти граються, а його робота- дивитися, уберегти від всього бруду «дорослого світу», щоб жодна з них не впала у прірву- безодню черствості, брехні, «липи» і лицемірства.

Ще одним доказом наявних благородних почуттів в Голдені є своєрідна любов до братів. Молодшого з них звали Аллі, він помер за три роки до описаних подій. Колфілд щиро любив його, визнає це і не приховує. Він розмовляє з братом коли йому страшно, чи просто згадуючи. Можливо братова смерть була ще однією причиною, чому хлопець так обізлився за світ, адже ця травмуюча подія сталася, коли той був ще зовсім юним. Старшого ж свого брата Д.Б Голдін бачить рідко, проте щиро переймається його долею та тільки брату розкажує, що сталося за три дні вже після, лікуючись в санаторії. Загалом до багатьох Голден ставиться прихильно, по дружньому, але не вміє це висловлювати. Упродовж усієї книжки його притягують прості та відверті люди, як от монахині на вокзалі.

Кінець шалених трьох днів у Нью-Йорку мені відверто сподобався сво-

єю добротою та меланхолійним примиренням, деяким навіть щастям. Відмовившись від задуму втекти на Захід (на мою думку заради сестри), Голдін з Фібі йдуть до зоопарку, де остання катається на каруселі, перед тим обачливо надягнувши на брата червону мисливську шапку, аби той не змерз. Проте і шапка, і весь Голдін намокли під нещадним дощем, але йому було байдуже:

«Я раптово став такий щасливий, від того що Фібі кружляла на каруселі. Ледве не заривав від щастя, якщо казати відверто. Сам не розумію чому. Така вона була мила, так весело кружляла в своєму синьому пальто. Шкода, що ви її не бачили, їй богу.»

Я вважаю, що яка книга, такий і автор. Після публікації книги, усвідомивши негативні наслідки своєї слави, Джером Девід Селінджер не спілкувався з пресою, не давав коментарів і взагалі усамітнівся. Тому твір ніколи не був екранізований. А на прохання до автора дати на це дозвіл, той відповів:

«Ні, Голденові Колфілду ця ідея не сподобалася би.». Заспокоїлися майже всі, окрім бітломанів, які у 2005 році відзняли фільм про останні дні життя Леннона, назвавши «27-ий розділ». У книзі їх 26.

Здається, Селінджера зовсім не цікавило, як сприймають його твори.

Автор статті: Марченко Вероніка

ГОРОСКОП:

Перед тим як Ви прочитаєте гороскоп, пам'ятайте, що це - загальний розклад на місяць (розроблений нашою командою власноруч), і не весь список проблематик Вашого знаку зодіаку саме Ваша проблема. Не сприймайте все що тут написано, тільки на свій рахунок.

Овен:

У вас завершується певний період в житті, коли вам треба переосмислити все, що ви робили до цього. Скоріш за все ви опинитесь в новому середовищі до якого вам треба пристосовуватись. Не бійтесь цього, досвід завжди можна отримати, і це не складно. Всі дії в вашому житті будуть плити помірно, але вони будуть, і ви будете стикатись з новими задачами. Головне для вас зараз осмислити той досвід, який ви вже набули, чим він вам допоміг і що ви дізнались нового.

Телець:

Ваше життя зараз наповнено підсвідомими страхами. На жаль, ви перебуваєте в незнанні, що Вам робити. Це ваш шанс розібратись з усіма внутрішніми питаннями, та знайти відповідь. Зараз Тельці проходять певний урок, все те, що ви робили до цього, буде оцінюватись і визначатись, чи пройшли ви його, чи достойні ви йти далі. Головне для вас зберігати раціональність мислення і рухатись вперед, незважаючи ні на що. Не переживайте стосовно часу, він рухається швидко, але ви все встигнете.

Близнюкі:

У Близнюків зараз етап в житті де емоціональна/духовна складова перевищує матеріальну. Людина з цим знаком зодіаку може думати про те, що їх щось не влаштовує, при тому заспокоювати себе думками «не все так і погано». Ваша головна задача-вийти з цього парадоксу, і розв'язати всі проблеми, які вас турбують. Коли ви пройдете етап зі

своїм емоціональним початком, все налагодиться і з матеріальним.

Рак:

Раки, зараз стоять на межі перерв у своєму житті. Ви можете не знати, що робити, або робити, але у вас нічого не виходить. У вас купа ідей в голові, які прагнуть вивільнитися, і ви не знаєте куди їх втілити. Головна порада для вас зараз, це робити щось для себе, ніби обертати всі свої вчинки на самих себе, робити не для когось іншого. Це може бути щось творче. Найголовніше - це не зупинятись діяти, і ви знайдете підхід до самих себе.

Лев:

Левам зараз я б порадила працювати над собою. Скоріш за все ви знаходитеся в оточенні тусовок і веселощів. Ви вдягли маску, створили певний «образ», щоб знайти зв'язки, або для того, щоб інші не зрозуміли хто ви є насправді. Але за цим вас може очікувати підстава/обман, може бути спокуса на щось. З'явиться людина, або вона вже є в вашому житті, яка може вами маніпулювати. Ось що ви можете зробити - більше приділяти часу собі почати займатись саморозвитком - створити себе заново.

Діва:

Зараз у Дів в житті відбувається певна сварка/непорозуміння/«життя на іглах». Тут ваша задача - це просто піти від цієї сварки, навіть я б сказала можна це зробити по «англійськи», нічого не кажучи, не доводити справу до певної точки, а просто зупинитись і перемкнутись на іншу справу. Наладити сам із собою стосунки

особливо зі своїми емоціями. Ви маєте керувати емоціями, а не навпаки. Може вас чекає депресивний період, апатія, але через це вам треба пройти, «відновитись», щоб знов піти далі. Я б порадила налагодити стосунки зі своїм «Я» через творчість.

Терези:

Зараз терези перебувають в боротьбі із чимось, вам щось не подобається, ви хочете це змінити/«покарати» радикальними способами. Але ви опираєтесь на свої моральні установки - тобто суб'єктивні. І головне в цьому періоді для вас це те що ви зайняті цим, і не помічаєте більш, важливих деталей, якоїсь новини або звістки, яка може все змінити, ви її не бачите і продовжуєте наполегливо рухатись вперед. І це помилка. Терези зараз через це ходять по лезу від провалу, ви з цим ніби граєтесь. Вихід з цієї ситуації один - здатись і припинити свої втручання. Змінити вашу концентрацію на щось інше. Така зацикленість ні до чого вас не приведе.

Скорпіон:

Зараз Скорпіони перебувають в певному «ступорі»/прокрастинації. Може ви й виконуєте якісь обов'язки, але певні справи відкладаєте на останній момент, або на потім, при цьому час не зупиняється і треба діяти. Ви в «підвішеному» стані. Причому у вас можуть бути ідеї, може ви навіть знаєте що ви хочете робити, але ваші думки вас зупиняють і «отруюють», може бути недостатня віра в себе та свої сили, й тому подібне. Порада для вас: не спокушатися цим думкам, не соромитись діяти та бути ініціативним, більше аналізувати ваше оточення та світ навколо.

Стільці:

Зараз Стрільці потокають собі. Ви можете збігати від реальності й не можете контролювати це бажання/спокусу/звичку. Стрільці можуть бути навіть егоїстично зацикленими на цих

своїх бажаннях. Більш закритими ніж зазвичай. Але єдине рішення цьому це - діяти, постійно рухатись, оточувати себе суспільством і людьми.

Козоріг:

Наразі люди зі знаком зодіаку Козоріг повністю поглинені пізнанням чогось, саморефлексією. Вони намагаються розібратись в певній ситуації, постійно проганяють її у себе в голові, думають про неї, і навіть я б сказала зациклюються. У козерогів зараз етап певного відчуження від людей, дисципліни та навчання. У них є певні наміри які вони хочуть реалізувати. І для Козорогів я б порадила реалізувати цю ідею не самим, а знайти партнера/однодумця/напарника, може у вас вже з'явилась в житті така людина, щоб на цю ідею ви дивились однаково, доповнювали один одного, і реалізовували її.

Водолій:

Для водоліїв життя підготувало нові випробовування і новий етап в житті. Все старе в їх житті руйнується. Це певний урок, щоб ви розкрились з новим потенціалом і силою. Особливо для вас цей етап буде дуже важливим до середини листопаду. Порада Водоліям на цей період: відпустити страхи, у взаємовідносинах шукати компроміси, навчитись знаходити баланс. Будьте уважні до того що відбувається в вашому житті та оточенні. Не тримайтесь тільки за матеріальне.

Риби:

Риби зараз відходять від реальності, і від емоцій, порад які їм дають. Не хочуть розбиратись, зі своїми почуттями та проблемами, збігають в оточення людей, від своїх думок. Ви постійно перебуваєте як в «тіпнозі». Вихід із цієї ситуації простий: подивитись на ситуацію з іншої сторони, зробити висновки, проаналізувати. Може завершити незроблені справи. Закінчити цей етап свого життя, і почати новий.

АГРЕСІЯ: ВИКЛИК СУЧАСНОСТІ

Агресія – це слово, яке все частіше лунає в нашому світі. Різкість характерів, сварки на роботі, бійки на вулицях – здається, агресивне поведіння домоглося надто багато зовнішнього визнання. Але чому це сталося та що ми можемо з цим зробити?

ЧОМУ ЛЮДИ АГРЕСИВНІ?

Існує кілька причин для агресії, але однією з найпоширеніших є стрес. Під час довготривалого напруження люди можуть втрачати контроль над емоціями. Інші фактори включають конфлікти, погане спілкування, вплив агресивних візуальних образів у медіа, а також вживання алкоголю і наркотиків.

НАСЛІДКИ АГРЕСІЇ:

Наслідки агресивної поведінки можуть бути серйозними, як для зовнішніх факторів, так і для внутрішніх (ваш моральний стан). Перебуваючи в постійному агресивно-напруженому стані, по-перше, ви шкодите самі собі.

Ваш моральний стан починає позначатися на фізичному. Наприклад, хвороби від простуди до чогось більш серйозного. Так агресія може впливати не тільки на вас, але і на ваше оточення. Справи, за які ви беретесь,

люди, з якими спілкуєтесь. В принципі, якщо за це казати, то ваш стан (не важливо який) впливає на пункти вище, але у кожного просто різні наслідки.

ЯК ПОДОЛАТИ АГРЕСІЮ?

Для подолання агресії важливо працювати на різних рівнях. Психологічна підтримка, навички керування емоціями та спрямування на виховання толерантності та співпраці можуть допомогти зменшити агресивність в суспільстві. Головне це говорити, що ви відчуваєте, і якщо вам щось не подобається, то вирішувати це, знаходити компроміси. Також може допомогти перенаправлення цієї енергії, на якусь справу. Деякі люди користуються спорт залами, або просто перемикаються на щось інше, щоб відволіктися.

Агресія – це виклик, який потребує спільних зусиль для подолання.

ЗЛІСТЬ: ЕМОЦІЯ, ЯКУ ВАРТО РОЗУМІТИ

Злість - це одна з емоцій, яка є невід'ємною частиною нашого життя. Ця емоція може виникати в різних ситуаціях і грати важливу роль у нашій психології. Поговорімо про те, що таке злість, як вона впливає на нас та як нею керувати.

Природа злості.

Злість - це емоція, яка може виникати від різних подразників або ситуацій. Вона виявляється через відчуття роздратування, незадоволення, обурення, а іноді навіть гніву. Злість може бути корисною, оскільки вона допомагає нам впоратися зі стресом та проблемами.

Позитивна роль злості

Злість може виконувати позитивну функцію, коли вона мотивує нас зробити щось або виступити в захист своїх прав і інтересів. Ця емоція може стимулювати креативність та допомагати нам подолати труднощі.

РОЗУМІННЯ ТА КЕРУ- ВАННЯ ЗЛІСТЮ

Розуміння та правильне керування злістю є важливими навичками. Важливо навчитися визначати власні тригери, які викликають злість, та шукати конструктивні способи вираження цієї емоції. Це може бути глибоке дихання, релаксаційні методи або спілкування зі спеціалістами, які допоможуть зрозуміти корені проблеми.

Злість - це складна емоція, і важливо навчитися розуміти її роль у нашому житті та шукати способи керування нею, щоб забезпечити психологічний комфорт як для себе, так і для інших.

Злість і агресія - це два різні психологічні стани, і їх можна відрізнити за кількома ознаками:

1. Емоційний стан: Злість - це емоційний стан, коли ви відчуваєте обурення, роздратування або незадоволення. Агресія - це поза емоціями, коли ці негативні почуття перетворюються на фізичні або вербальні напади.

2. Вираз обличчя і жестів: У випадку злості обличчя може виражати злість, але зазвичай воно не видає ознак агресії, таких як гнівний вираз обличчя, зловісні жести або пози.

3. Реакція на подразники: Злість може виникнути від невдоволення або розчарування, тоді як агресія

часто реакція на конкретний подразник або загрозу.

4. Поведінка: Злість може виражатися в критиці, скаргах або злегковажених коментарях. Агресія виражається в агресивному, фізичному або вербальному нападі на іншу особу або майно.

5. Тривалість і інтенсивність: Злість зазвичай має тимчасовий характер і звільняється після виразу емоцій. Агресія може бути тривалою та супроводжуватися інтенсивним гнівом. Розуміння різниці між злістю та агресією може допомогти вам краще керувати своїми емоціями та реакціями на подразники, щоб уникнути негативних наслідків.

Автор статті: **Вовк Сніжанна**

*Психологічна колонка планується в «CultWaves»
кожен випуск. Вовк Сніжана запропонувала цю
ідею для більшого поширення Соціального
департаменту. Тема колонки кожен раз буде змі-
нюватись і охоплювати психологічні тематики
які присутні в нашому житті*